

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تحلیلی از ماریا مولر
فرستنده: عثمان حیدری
۲۰ سپتمبر ۲۰۲۲

فرصت تاریخی رسیدن به صلح و عدالت!

AFP Raul ARBOLEDA / AFP

فرصت تاریخی: کلمبیا قبل از مذاکرات صلح با چریک های مسلح

پس از پیروزی انتخاباتی رئیس جمهور چیگرای گوستاوو پترو و معاون رئیس جمهور فرانسیا مارکز، سازمان چریکی «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» (ELN) تمایل خود را برای از سرگیری مذاکرات صلح در کلمبیا ابراز کرد.

فرمانده اول «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی»، آنتونیو گارسیا، در شبکه های اجتماعی گفت که این سازمان چریکی می خواهد مذاکراتی را با دولت جدید آغاز کند «تا نتایج صلح همراه با عدالت اجتماعی را برای کل کلمبیا به ارمغان بیاورد». او اطمینان داد که به گوستاوو پترو اعتماد سیاسی دارد.

در ۱۹ اگست، اولین مذاکرات بین نمایندگان دولت کلمبیا و «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» در کوبا انجام شد. برونو رودریگز وزیر امور خارجه کوبا و جان اتو برودهولت فرستاده ویژه ناروی و کارلوس رویز ماسیو فرستاده دبیرکل ملل متحد در کلمبیا و هکتور فابیو هنائو نماینده کنفرانس اسقفان کلمبیا در این جلسات حضور داشتند. کوبا، چیلی، اسپانیا و نیکاراگوئه خود را به عنوان محل مذاکره پیشنهاد کرده اند.

شرایط مساعد تاریخی

برنامه اصلاحات جامع اعلام شده توسط دولت جدید در واقع می تواند شرایط تاریخی مساعدی را برای شنیدن و اجرای غیرمسلحانه مطالبات سیاسی دیرینه «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» ایجاد کند. برخی از آنها قبلاً در فهرست خواسته های توافقنامه صلح ۲۰۱۶ با چریک های فارک گنجانده شده است، اما برخی نیز بیانگر درگیری ها و نیازهای گروه های جمعیتی محروم در بخش های مربوطه کلمبیا هستند که «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» در آن جای نفوذی پیدا کرده است.

این به ویژه شامل مشکلات مربوط به جمعیت های بومی و افریقایی-کلمبیائی می شود. گروه های بسیار غیرمتمرکز و خودمختار این سازمان چریکی سالهاست علیه نخبگان قدرت و ثروتمند که مناطق وسیعی از کشور را بشدت مورد بی توجهی خود قرار داده اند و آنجا را به مناطق محروم تبدیل کرده اند، مبارزه می کنند.

کلمبیا از لحاظ نابرابری اجتماعی در مقام دوم قاره قرار دارد.

چریک ها خود را «مدافع» جنبش های اجتماعی محلی می دانند و معتقدند برای منافع آن ها می جنگند.

حملات «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» اغلب اقدامات خرابکارانه علیه شرکت های بزرگ نفتی و معادن، به ویژه علیه زیرساخت های آنها است.

اما نبردهای نظامی با نیروهای مسلح کلمبیا و با سازمان های شبه نظامی نیز در دستور کار آنها قرار دارد. ونزوئلا آماده مشارکت برای رسیدن به صلح و توافق به عنوان کشور ضامن است.

چند روز پیش، رئیس جمهور پترو از دولت ونزوئلا خواست تا به عنوان یک کشور ضامن در این روند جدید صلح شرکت کند. در ۱۳ سپتامبر، نیکلاس مادورو به این درخواست پاسخ داد: «همانطور که فرمانده هوگو چاوز در آن زمان انجام داد، بیائید یک بار دیگر به کلمبیا بگوئیم که ونزوئلا وضعیت ضامن را می پذیرد. ما تمام تلاش خود را برای دستیابی به صلح کامل در کلمبیا انجام خواهیم داد.»

رئیس دولت ونزوئلا اطمینان داد که «صلح کلمبیا صلح امریکای جنوبی و کل قاره است»

همکاری نزدیک کلمبیا و ونزوئلا برای توسعه موفقیت آمیز مذاکرات برای دستیابی به صلح ضروری است. برخی از ناظران سیاسی «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» را یک «سازمان دو ملیتی» توصیف می کنند. گفته می شود که خود را در مناطق مرزی هر دو ایالت مستقر کرده و کنترل ارضی را در آنجا اعمال می کند. بنابراین، منافع دوجانبه برای تأمین امنیت این منطقه وجود دارد.

به خصوص که در برنامه های جدید دو کشور ارتقای ویژه همکاری های اقتصادی پیش بینی شده است. پس از باز شدن اخیر مرزها، از سرگیری حمل و نقل هوایی، نمایندگی های کنسولی جدید و تبادل سفیران، انتقال گاز از ونزوئلا به کلمبیا در حال بررسی است.

فرمان دولت برای محافظت از مذاکره کنندگان «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی»

پترو در ۲۰ اگست ۲۰۲۲ فرمانی دولتی صادر کرد که پروتکل های قبلی مذاکرات مربوط به مذاکرات صلح ۲۰۱۶ را به رسمیت شناخت و حکم دستگیری و درخواست استرداد مذاکره کنندگان «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» در کوبا را به مدت سه ماه به حالت تعلیق درآورد.

این اقدام به آنها اجازه می دهد تا آزادانه در کلمبیا حرکت کنند و بحث های مربوط به روند صلح را در پائین سازمان رهبری کنند. امروزه حدود ۲۵۰۰ چریک رزمنده را شامل می شود.

پترو سران ارتش و پولیس را تغییر داد.

رئیس جمهور جدید رهبری ارتش و پولیس را کاملاً جابه جا کرد و تغییر داد. بر اساس مقررات قانونی، همزمان با انتصاب فرماندهان کل قوه، ۵۲ سرلشکر نیروهای مسلح و نیروی انتظامی باید استعفاء می دادند. او همچنین کل دستگاه پولیس را تابع وزارت تازه تأسیس صلح، همزیستی و امنیت کرد و بدین وسیله آن را از منطقه فرماندهی نظامی خارج کرد.

نسل قبلی رهبران یونیفورم پوش درگیر، یا حداقل متهم به نقض جدی حقوق بشر علیه غیرنظامیان بوده اند. با انجام این کار، پترو «ناگهان» یکی از دشوارترین مراحل را به سوی تغییر در موازنه قدرت کلمبیا پشت سر گذاشت. دادگاه های ویژه جنایات جنگی و حقوق بشری که پس از توافق صلح با فارک در کلمبیا تأسیس شد، باید به این موارد رسیدگی کنند.

احیای حاکمیت ارضی

احیای حاکمیت دولت بر قلمرو ملی یکی از اولویت های برنامه دولت جدید است. نقش مشکوک نیروهای مسلح کلمبیا پس از امضای معاهده صلح با چریک های فارک، آنها را از انجام این کار محروم کرد. آنها مناطق رها شده توسط فارک را به کارتل ها و قاچاقچیان مواد مخدر و شبه نظامیان واگذار کردند که قادر به ادامه و حتی گسترش حمل و نقل کوکائین بدون مانع بودند. این یادآور شرایط افغانستان است، جایی که پس از تهاجم ایالات متحده، به عنوان «پاسخ به ۱۱ سپتمبر»، نیروهای ناتو از مزارع خشخاش محافظت می کردند و از مسیرهای حمل و نقل تریاک محافظت می کردند.

مرحله دیگر: مذاکره با شبه نظامیان مجرم مسلح

پرزیدنت پترو از گروه های شبه نظامی – نوعی مزدور جنایتکار – خواسته است تا با دولت مذاکره کنند. او برای تشویق آنها (راهزنان و قاچاقچیان مواد مخدر مسلح) به این اقدام، به آنها اطمینان داد که در صورت وارد شدن به مذاکرات جدی به امریکا تحویل داده نخواهند شد.

بر اساس تحلیل «بنیاد علم و سیاست» وابسته به دولت آلمان، رئیس جمهور جدید «ماهیت پراکنده و تکه تکه درگیری ها در کشور را در مد نظر می گیرد» کشوری که از گروه های چریکی مانند «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» و چریک های فارک دوباره مسلح شده تا شبه نظامیان راهزن و جنایتکار در داخل و در مناطق مرزی با کشورهای همسایه فعال هستند و حتی با یک دیگر می جنگند و در عین حال در درگیری با نیروهای امنیتی دولتی نیز شرکت می کنند.

پروژه اجتماعی «صلح کامل»

گوستاوو پترو که متعهد به چشم انداز یک جامعه صلح آمیز کلمبیائی است، گام های سریع و پرانرژی در این مسیر برمی دارد.

هدف از برنامه های او در پروژه «صلح کامل» که او تبلیغ می کند بیان می شود. این یک ایده تقریباً اتوپيائی است که او از اقدامات تاکتیکی و ستراتیژیک خاص خود برای دستیابی به این هدف استفاده می کند.

اما تجربیات پروسه صلح در سال های اخیر چندان موفقیت آمیز نبوده است.

احتمالاً به همین دلیل، سخنگوی «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» آنتونیو گارسیا چند روز پیش تردید خود را درباره صلح کامل ابراز کرد.

او در مصاحبه ای مفصل که در اینجا به زبان اسپانیائی قابل مشاهده است، از رفتار دولت های قبلی انتقاد می کند و تغییرات اجتماعی لازم را زمینه ساز صلح پایدار نام برد.

پس از توافق صلح با چریک های فارک، که توسط رئیس جمهور سانتوس در سال ۲۰۱۶ تنظیم شد، «نیروهای مسلح آزادیبخش ملی» باید مراقب باشد.

این پیمان صلح با قتل ۳۳۳ نفر از اعضای خلع سلاح فارک که قرارداد صلح را امضاء کرده بودند و به طور جدی مبارزه مسلحانه را رها کرده بودند و به زندگی غیرنظامی و عادی بازگشته بودند، به اوج خود رسید.

علاوه بر این، ۱۲۹۸ فعال صلح و فعال اجتماعی از سال ۲۰۱۶ تقریباً منحصراً در دولت ایوان دوکه، رئیس جمهور قبلی، کشته شده اند.

آیا تاکنون دولت های قبلی کلمبیا که دست به این جنایات زده اند از سوی اروپا یا امریکا به این دلیل مورد انتقاد قرار گرفته شده اند، آیا تحریم هائی علیه آنها اعمال شده است؟

خیر، تازه کلمبیا به مقام «شریک ویژه» ناتو ارتقاء هم یافت!